

om hvorledes § 1 egentlig skal forstås; thi hvis virkelig det sidste Stykke af § 1: „... eller tilhører Aktieselskab, hvis Bestyrelse har sit Sæde i den danske Stat og bestaar af Aktieejere, som skyldstgøre de nævnte Betingelser“ — hvis det endogsaa kunde fortolkes saaledes, at kun to Tredjedele af Bestyrelsen behøvede at være dansk — (Justitsministeren: Det kan det ikke!) Ja, naar den højtærede Justitsminister bestemt erklærer det, maa jeg slaa mig til Ro dermed, thi hvis det var saa, ville Paragraphen være endnu farligere, end den har været antaget for. Stønt jeg ikke skal opholde mig ved de smaa Punkter, da Justitsministeren erklærer, at han kan acceptere vore Vædringsforslag, som det glæder mig ville blive vedtagne, om Klokkeslettet og Tonnagen, skal jeg dog bemærke, at naar den højtærede Minister siger, at man jo ikke behøvede noget lovbestemt Klokkeslet, naar man kunde gaa ud fra at Skipperen altid meldte sig saa hurtigt som muligt, hvad jeg havde udtalt var almindelig Skik, da er dette neppe korrekt. Thi en Termin maa der bestemmes i Loven. Solnedgangen er jo nu den almindelige Termin, og her til Lands har det jo hidtil været Coutume at regne fra Solnedgang, men mulig Kl. 4 gælder i vort Naboland, og det synes derfor, at Sverige i Kommissionen har formaaet os til at forandre „Solnedgang“ til „Kl. 4“. Det som her foreligger, er jo i Grunden en Mellemvej mellem det, som nu gælder her, og det, som var foreslaaet i Loven, thi da den meste Sejlsad finder Sted om Sommeren, hvor Solnedgangen finder Sted længe efter Kl. 4, kan Kl. 6 nok betragtes som en Mellemvej mellem Solnedgang og Klokkeslettet 4, men jeg skal ikke opholde mig her ved, da Justitsministeren har erklæret ikke at ville gøre Vanskeligheder i denne Retning.

Ordføreren (Klein): Det er ikke mange Bemærkninger, hvormed jeg skal opholde det ærede Ting, da der i Virkeligheden kun kommer til Afstemning eet Punkt, hvormed Meningerne ere delte, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 1. Jeg forstaaer meget godt, at de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Besk. Amts 6te Valgkreds (E. Sørensen) og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (F. Holm) ikke have kunnet modstaa Lysten til at udtale deres Glæde over, at de hjembare ved 3dje Behandling Sejren paa et Par tidligere omtvistede Punkter. Jeg finder det saa naturligt fra deres Side, at jeg ganske vil renoncere paa at sige noget angaaende disse Spørgsmaal. Kun een Ytring af det ærede

Medlem, som sidst havde Ordet, foranlediger mig til at sige saa meget, at jeg ikke tror at være ganske ukyndig paa det Omraade, hvormed der her er Spørgsmaal; jeg tror derfor, at jeg uden at blive beskyldt for altfor stor Ubevidenhed tør sige, at jeg ikke tror, han har Ret i, hvad han fremførte med saa stor Sikkerhed, nemlig at den nu bestaaende Ret var den, at en Skipper kunde melde sig indtil Solnedgang med den Virkning, at Viggedagene begynde at regnes fra om Morgenen tidlig den følgende Dag. Jeg kender ingen saadan bestaaende Ret, jeg kender heller ikke til, at der paa det Punkt skulde eksistere noget, som kunde siges at være Sædvane eller Coutume, og som kunde blive afgørende i en Retstrætte. Jeg har her udtalt mig med Forsigtighed og ikke sagt det, som det ærede Medlem siger; men efter hvad jeg kender til Forholdene, anser jeg ikke den Ytring fra hans Side for berettiget eller vel begrundet. Man kan maasse sige, at det er noget, som i Reglen sker saaledes, men at det skulde kunne konstituere noget, man skulde kunne kalde Ret i Mod sætning til, hvad der har været Spørgsmaal om at gøre til Ret, det tillader jeg mig at betvivle i al Beskedenhed. Det eneste Spørgsmaal, som der har været Strid om, er det af det ærede Medlem under Nr. 1 stillede Forslag. Jeg beklager her at maatte komme ind paa en noget personlig Sag. Det ærede Medlem sagde, at det er ganske sikkert, at der ikke har foreligget nogen Oplysning angaaende dette Punkt; ganske vist havde Ordføreren meddeelt noget, og det ærede Medlem vilde gerne tro ham, men officelt havde der ikke foreligget noget. Jeg vil nødig komme ind paa at meddele, hvad jeg troede, der var konfidentielt, men jeg vil dog tillade mig at bemærke saa meget, at, naar Udvalgets Ordfører har faaet Bemhødigelse til at indhente Oplysninger fra en vis Kant, har faaet disse Oplysninger meddeelt skriftlig og har oplæst disse skriftlige Oplysninger, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem — jeg ved ikke, af hvilken Grund — er temmelig nærgaaende mod Ordføreren, naar han siger, at der ikke har foreligget Oplysninger. Det er i det mindste min Opfattelse. Hvad i øvrigt Spørgsmaalets Realitet angaar, vil jeg tillade mig at minde om, at man synes ganske at have glemt, at man ikke kan stille Sagen saaledes, at man siger: Skulle vi ombytte vort rene Certifikat, som man med en humoristisk Henvisning til den tidligere Margarinejag har kaldt det her, med et urent Certifikat, som kan fremkalde Mistanke og Ubehageligheder? Men saaledes kan Spørgsmaalet ikke stilles.